

Tribuna Nouă

REDACȚIA ȘI
ADMINISTRAȚIA
Bulev. Regina Maria Nr.
12. Tipografia „Aradul”
1925

INSERȚII
se primesc după tariful în
Administrația Ziarului
și la toate agențiile de
publicitate.

Abonamente:

un an . 780 Lei
6 luni . 390 Lei
3 luni . 195 Lei

3 Lei ex.

ZIAR POLITIC NAȚIONAL

DIRECTOR: ION MONTANI.

3 Lei ex.

Provocările

inoportune dela Pesta

— Afirmări eronate și gesturi fără sens. —

Arad, 6 Martie.

Cu cea mai legitimă dintre re-
volte ministrul de externe a ripostat,
într-o ședință a Senatului, la atacu-
rile nesocotite și neîntemeiate în-
dreptate împotriva României, în par-
lamentul din Budapesta, de către
noul ministru de externe al statu-
lui vecin. Dacă ar fi voit s'o facă,
ministru nostru de externe ar fi
putut, răspunzând punct cu punct
întrebărilor calomnioase ale cancela-
rii maghiare, să câștige o străluc-
tă biruință în numele adevărului
și al dreptății (lucru pe care credem
că l-a făcut în momentul când scriem
aceste rânduri). Dar domnia sa s'a
multumit, în primul moment, să re-
leveze agresiunea lipsită de diplo-
mație și de curiozitate, prevalându-se,
într-o formă lapidară, de principiul
suveranității naționale în baza căruia
un stat nu poate admite, sub nici-un
cuvânt și din partea orcu ar veni,
un amestec în afacerile lui interne.
Afirmând, în prealabil, dorința
sinceră a României pacifice de a avea
raporturi de bună vecinătate cu Un-
garia, declarând apoi că afirmașu-
rile dezbătute în parlamentul ma-
ghiar sunt departe de a fi conforme
cu realitatea, ministrul nostru de
externe a dezaprobat sistemul ame-
nțărilor cu epeluri la Liga Nați-
unilor și a respins cu energie orice
tendință de amestec al unui alt
stat, mai ales al celui care se
măndrește cu un Apponyi — în po-
litica noastră internă. Cu drept cu-
vânt d. I. G. Duca a adăugat că
„minoritățile sunt tratate la noi
după angajamentul ce l-am luat și
după ceace constituie propria no-
astră concepție despre drepturile
acestor minorități într-un stat civil-
izat”.

Această din urmă declarație
dămină a ministrului de externe este
întemeiată pe o evidentă stare de
fapt, foarte ușor controlabilă. Popu-
lația minoritară trăiește la noi, pe
urma concepției civilizate a guver-
nelor românești, în condiții de
propășire cum nu se mai găsește în
vre-o altă țară dintre cele foste be-
ligerante. O comparație între situația
minorităților dela noi și cea de
aiurea nu poate veni decât în avan-
tajul României, retezând orice cri-
tici și orice tendințe de pungere a
țării noastre. Ba chiar putem spune
că toleranța pe terenul politic, eco-
nomic și cultural merge prea de-
parte în dauna intereselor noastre
de stat amenințate de irredenta care
sprijină și animă acțiunea minorita-
rilor. Dovadă este starea de înflo-
rire a instituțiilor industriale, co-
merciale și bancare minoritare ali-
mentate cu capitaluri, este numărul
școlilor minoritare de toate gradele
și, indulgență — am putea spune
vinovată — cu care se ignorază
atitudinea temerară vădit anti-romă-
nească a unor ziare tipărite în limba
maghiară, — precum am arătat în
numărul nostru de ieri.

Dovada și mai hotărâtoare, con-
firmarea acestei stări de fapt, o
avem în însăși declarația relevantă de
noi, a unui deputat maghiar Csik
Jozsef, făcută în aplauzele Parla-
mentului dela Budapesta, că nici
prin gând nu-l trecea să găsească,
aici în Ardeal, populația ungurească
într-o stare atât de înfloritoare.

Procedimentele atât de civilizate
ale guvernelor românești au la baza
lor, firește, și dorința ca țara no-
astră să trăiască în condiții de co-
rectă vecinătate cu Ungaria, ca și cu
celelalte state. Și nu fără decepție
trebuie să constatăm că până acum
nu ni s'a răspuns în aciași măsură
și cu aciași lealitate din partea ve-
cinilor noștri.

Declarațiile ministrului de externe
maghiar și riposta ministrului ro-
mân vcr provoca, desigur, o ani-
mată discuție prin presă, mai ales
în cea dela Budapesta care nu
pierde nici-un prilej de a-și afișa
o aroganță grandomanie. Le cunoaștem
îndeajuns mijloacele de luptă, ca să
ne mai temem de ele. Dar declara-
țiile pornite de pe banca ministe-
rialei din Budapesta merită o mai
serioasă atenție. Ele ridică, dela
început, împotriva lor, două obiec-
țiuni.

Apelul la Liga Națiunilor împo-
triva faptului că România n'ar im-
pedeca pe supușii ei minoritari să
emigreze este cu desăvârșire deplas-
tat. Guvernul maghiar uită că însăși
Liga Națiunilor este acea instituție
care a enunțat, ca o garanție a păcii,
principiul confundării hotarelor li-
bere, că ea însăși a organizat acea obli-
gatorie „migrație pacifică” cu-
prinsă în convenția încheiată și ex-
ecutată între Turcia și Grecia (și pe
cale de realizare între Polonia și
Germania) în virtutea căreia s'a fac-
ut schimbul de populație între țări
amintite. Liga Națiunilor a tre-
cut peste caracterul medieval al con-
cepției unui exod în masă al popu-
lațiilor numai ca să asigure o
pace pe care n'o poate garanta san-
guinara civilizație democratică a
vreimilor de față. Liga Națiunilor nu
poate lua în considerare o plângere
care stă tocmai la extremitatea opusă
a concepției primului act de realizare
practică ce i-a succedat.

A doua obiecțiune, care nu ni se
pare tocmai indiscretă. Dacă guver-
nul maghiar socotește să ia asupra-
și rolul de sprijinitor al supușilor u-
nui alt stat pe considerații de rasă,
atunci am cere să ni se răspun-
dă: ce afinitate etnică și ce con-
siderații de ordin sentimental îl
fac să întindă aceleași încrezute aripi
protectorie și asupra reprezentanților
unei rase cari, dacă a pus stăpânire
pe Ungaria, a refuzat să se confunde
cu ea?

Facem, deocamdată, aceste consta-
tări, ca să arătăm că, înarmat cu o
sabie de lemn și cu o lovitură în
apă, guvernul maghiar caută cu tot
diracinsul să strice buna dispoziție
a conducătorilor țării noastre pentru
netezirea unui drum de bune rapor-
turi între ambele țări.

Proiectul legii pensiilor

Comisiunea elaborării legii pensiilor, după
cererea d-lui Nedici consilier la Casație și
a altor membri a admis ca funcționarii din
Ardeal care au punit să slujească statul
după unire să-și adauge la anul servit și
timpul anterior unirii, așa cum a fost admis
și de consiliul dirigent.

Pentru ceilalți va decide ulterior dela
caz la caz consiliul Casei generale a pen-
siilor.

Comisiunea a admis ca maximul de pen-
sion prevăzut de lege să fie micșorat în
cazul când îmbunătățindu-se valoarea, sala-
rile vor fi și ele micșorate.

Discutarea proiectului a fost termi-
nată afară de articolul 2 în care se vor-
bește de obligativitatea serviciului neîn-
trerupt de 35 ani. Acest articol va fi dezbătut
într-o ședință viitoare.

Aroganți și bătărași

In jurul declarațiilor dlui Duca

Ziarele ungurești dela noi n'au o atitu-
dine unitară în fața duelului politic provo-
cat de Budapesta, ci tonul lor variază
dela o redacție la alta. Unele trec sub tă-
cere întregul eveniment politic, ca de pildă
insus organul oficial al partidului maghiar
din România, ziarul Ellenzek dela Cluj.

În schimb ziarele dela Budapesta au
ieșiri violente, mai ales cele „cursiste”.
Reproducem aici o singură mostră, din cele
mai puțin întempestive:

„Ministrul de externe al Valahiei — scrie
Magyar Hirlop dela Budapesta — a în-
trebunat un ton obraznic în așa zisul senat
valah, declarând că nu primește lecții
dela „patria lui Apponyi”. Acest peior va-
lach, care în întregime este un cancer de
buzunare (sic!) N. Traducătorului), a rețes-
it în războiul mondial să câștige hors concours
laurii lăsații în lupta lor dată împotriva
vacilor și a locomotivelor ungurești.

Acum li s'a suit beția la cap și îndră-
nesc să bagatelizeze „patria lui Apponyi”.
Știți ce, dlle Duca? Noi acceptăm acest ca-
lificativ. Pentru că Apponyi reprezintă cultura,
bunajudelegere, patriotismul puritan, orizon-
tul european. Închipuiți-vă, din contră, dlle
ministru de externe, ce ghinion era să a-
vem, când cineva ne-ar fi botezat „țara lui
Duca”? Oricât de temerară și perfidă a
fost cuvântarea lui Duca (cu special față cu
Liga Națiunilor), găsim în ea totuși și un
drum de simpatie și asta e totul ei. El a
spus, adică, în firul cuvântării sale, că Ro-
mania e țară civilizată. Propunem, ca acea-
stă aserțiune să fie tradusă în fața Ligii
Națiunilor, ori în fața altei instanțe similare,
unde noi n'am avea decât o singură vorbă
de spus și arume: să fie întrebați nu un-
guri, ci românii din România asupra ade-
vărului pretinsei civilizații. Lumea ar avea
ce să audă!”

Atâtă stupidă bătărașie și aroganță,
câtă se resimte din ineptiile aceste, nu
poate fi compensată decât de ziarul „Bra-
șov Lapok” dela Brașov, care binecuvântat
în clina Carpaților noștri centrali, are se-
nindătatea să comenteze astfel declarațiile
dlui Duca:

„Nu trebuie să mai comentăm decla-
rațiile guvernului român (!), câtă vreme ei
a ținut să glorifice cu loc bengalic și cu
aplaude prelungite conduita ireproșabilă ce
o are față cu minoritarii. Acel ministru de
externe, care califica drept faptă laudabilă
promovarea emigrării cetățenilor maghiari și
care susține, ca expulzarea lumbei maghiare

din școlile minoritare, precum și confiscarea
autonomiilor școlare și bisericesti ale săcu-
lor și sașilor pot constitui o politică a
dreptului, dreptății și echității, poate să facă
asemenea declarații numai în conștiința pu-
terii și bizuit pe forța brută și pe neță-
muritul sovinișm al aderenților săi”.

Mai lipsea, deci, Morit dela Brașov,
pentru a riposta neîntrecătorilor eroi cari au
reputat toate victoriile războiului mondial
hors concours să fie așa, cum o cunoaștem
demult.

Opunem și de data aceasta scârba și disprețul
nostru fără limită.

NOTE

Războiul cultural

— Biblioteca populară a Asociației —

Arad, 6 Martie

Din Sibiu ne sosește din când în când câte-o
modestă broșură nouă din Biblioteca populară
pe care o editează, din sărăcie-i resurse bănești,
Asociația pentru literatura română și cultura po-
pului român.

Noul secretar al acestei harnice asociații cul-
turale, dl Horia Petra-Petrescu mun-
cește cu un zel mai presus de orice laudă în
această direcție. — Sub conducerea D-sale Bib-
lioteca populară a Asociației a ajuns la numărul
de 124 broșuri, răspândite toate cu dăruire în
satele ardeleni dornice de carte românească. —
Numărul acestor broșuri folositoare va crește

mereu, suntem siguri. Vor pătrunde cu mîile
acolo unde le reclama dorul de a ști al nouilor
generații de țărani români.

Hotărât lucru, dragostea de carte a țărânilor
românești a început să crească simțitor dela ră-
zboi încoace. Mulți țărani români au învățat să
scrie și să citească pe fronturile de luptă sau în
zilele, lungi cât vecurile, ale captivității. — Am
cunoscut zeci de țărani de-ai noștri pe cari în-
tâmplarea i-a făcut să învețe carte. — Numărul
analfabților e sortit să scadă repede și simțitor,
dacă intelectuali satelor noastre își vor face da-
toria cum trebuie.

Biblioteca Asociației, alături de celelalte bib-
lioteci ardeleni cari au luat ființă pentru ace-
leași scopuri, ajută într'un chip minunat activi-
tatea întrușilor din comunele rurale. — Răspân-
direa, în pături cât mai largi, a broșurilor edi-
tate de Asociația din Sibiu e o datorie a inte-
lectualiilor noștri. — Aceste modeste cărți nu
trebuie să lipsească din bibliotecile sătești cari
au început să se înmulțească într'un mod îmbu-
curător.

Între ultimele broșuri ale Asociației amîn-
tim: „Ileana” — Ferie în trei tablouri, în
versuri, scrisă de regretatul poet Ion Borcea,
apoi: „O bucată de pâine din Banat” — și alte
schite originale de Horia Petra-Petrescu.

Una din preocupările noastre cele mai ac-
tuale ar trebui să fie: luminarea satelor. — Aso-
ciația din Sibiu care stă în fruntea acestei lupte
de răspândire a luminii, trebuie însă ajutată în
sforțurile ei de către țoți Românii de bine.

Nu mai așa vom putea ajunge unde năzuim
să ajungem!

VIATA POLITICA

Frământările din Banat

Organizațiile d-lui A. Imbroane împotriva fuziunii
d-lor Maniu-Argetoianu și lorga.

Arad, 6 Martie.

Baratul e în plină frământare po-
litică. În preajma fuziunii ce ur-
mează să fie consacrată poimăine la
București între o fracțiune a parti-
dului național de subț șefia dlui
Maniu și între partidul d-lor lorga-
Argetoianu, organizațiile bănățene
ale partidului naționalist al poporu-
lui, de sub conducerea dlui Avram
Imbroane, cu cea mai respectabilă
rețea, întinsă asupra întregului Ba-
nat, au ținut ieri o foarte populată
întunire (participând mii de oameni)
la Timișoara și au luat o hotărâre,
care face în prezent senzație, nu
numai aici în părțile apusene ale
țării, ci în întreg cuprinsul ei. Sun-
tem în situație să punem sub ochii
cititorilor noștri, cu titlu de docu-
ment, această hotărâre, atât de viu

comentată în toate cercurile politice.
Ea grăiește îndeajuns de pregnant
pentru însemnătatea ce comportă:
Iată-o:

„Comitetul executiv al regiunii Timiș-
Torontal, Caraș Severin și Arad al P. N.
al poporului, întrunit în ședință plenară la
5 Martie 1925, în Timișoara, în localul clubu-
lui, pentru a delibera asupra fuziunii
partidului N. al Poporului cu partidul Na-
țional Român, constată, că condițiile fuzi-
unei, a cărei ratificare se propune congresu-
lui partidului nostru în ziua de 8 Martie la
București, se abat dela principiile politice
unioniste urmate până azi de membri re-
gionali noștri, intrucât lasă întregă re-
giunea Ardealului și Banatului exclusiv
câmp de operațiune politică pe scama
partidului Național Ardelenesc cu excludere
oricărei expansiuni politice a partidului
Naționalist al Poporului în aceste regiuni,
ba chiar cu abandonarea organizațiilor sale
existente aci, dând însă privilegiu sui ge-

FOILETON

FLOAREA BIRUINȚEI

O umbră de fată...

(Însemnări din războiul 1916)

În satul Tâmparului am sosit la un prânz,
osteniți de marș și moleșiți de arșița soare-
lui. Teatru hmea (șise) să ne primească: mic
cu mare! Ne-am oprit în partea de miază
noapte a satului. Batalionul I în „antepo-
sturi” ier celelalte două Batal. au mas în
sat făcându-se pe la casele de găzduire
Cei însăși cu așezarea întregului Rgt.
și deci trimiși mai dinainte și-au făcut pe
deplin datoria, căci lesne puteai cunoaște
rezolte mericii lor după acrisul cu creță
albă ce-ți bătea ochiului cale de-o poștă...

Pe o poartă stă scris: Comp. I-a. La alta:
Comp. II-a. Sec. I-a la o poartă de casă
mare... ptra. dl Căpitan N... s. m. d...
De secțiunea mea, n'au prea ținut soco-
teală dreei cu găzduirea în sărăcuioasă lor
lucrare, căci zadarnic am colindat și-am cer-
cetătoate porțile căci: „Sec. III-a, Comp.
VI-a” nu ceteram niciieri. Citisem: Comp.
VI-a Sec. II-a pe următoarea: „Comp.
VI-a Sec. IV-a” dar poarta pe care să stea
scris „Sec. III-a” nu se afla nicidecum. Și,
ca năpristan din poveste, știind că o casă
trebuie oricum să se fi dat și oamenilor
mei, mă așezasem frumuseț între cele două
porți și așteptam știu eu ce? Așa, să se
cobore poate vre-un duh sfânt în stare de
ostaș și să-mi lumineze calea căci de căutat

nu mai eram în stare din pricină că era la
amiază, că era foarte cald și că mai aveam
și picioare de plumb!

Unul „dintr'ai mei” mă scoase din în-
cercetare:

— Cald...
— Cald... vere!
— Nu-i o leacă de umbră... un pom...
— Nu...
— Greu ranișu...
— Greu...
— Nu ni s'a rânduit nici o casă
— Mî!...
— Barem o laviță...
— Barem...
— Să intrăm undeva...
— Unde?
— Atăta mândreț de case...
— Atăta...
— Ptiu! făcu el: Alegeti...
— S'legem! Bine zici... Sigur. Dacă n'au
alții grijă de noi, să avem noi... sigur și
— Să intrăm aici...
— Ba nu!
— De ce?
— N'are pomi în curte...
— Aici...
— Nu...
— De ce?

— N'are fântână...
— Aici?
— Aici! Foarte bine... Casă mare...
— Nu se rugă Aludă...
— De ce?
— Are rațe... fac sgomot... mîcică...
— Aici... e și o fată...
— Bine...
— Însăși! Pe poarta casei Primarului
scria în vîz și în ciuda tuturor poate, mult
vitregita: „Sec. III-a” cu litere de-o schio-
pă și cu deamăntul înflorit. O oada, din
fund larg și răcoroasă ne fu adăpostul.
Mi-am rânduit oamenii, m'am coborît în
curte, m'am spălat cu apă rece dela ciutură
și renăscut parcă — am îndrăsnit să cer ve-
cinni cere imi tot cerceta spetele-mi late —
un ștergar. Vecine, din curtea vecină mi-
la adus cât ai clipi întinzându-mi pe de-a-
supra gardului de ziele foarte bucuroasă și
flecără. I am mulțumit uitându-mă lung în
ochii ei scipitori și veseli; am mai schim-
bat două-trei vorbe și ne-am despărțit fă-
găduindu-i că la masa de seară voui fi po-
tivil D-nei.

În casă, am cinstit cu Primarul, un pă-
hăruț de țuică nezdărană și tot în casă,
Anișoara, ficia dlui m'a ocăit strașnic pen-
tru că:

— „Slavă Domnului! și la noi se găsește
un ștergar. Și dacă aveai nevoie putai să
ceri doar nu se făcea gaură în cer”.

— Dar...
— „Auzi Dta! să ceri dela vecina aia...
O! asta e prea mult!” În clipa aceia de-
ași fi avut vată în urechi, i-ași fi avut gla-
oul numai ca un zămis de bordar...

LOC DESCHIS

Tragerea la sorți

a unei case din Salonta Mare Strada Mețianu (fost Kőlcsey) Nr. 42, în valoare de Lei 250.000. Casa care constă din 2 camere locuință cu localuri laterale în bune condiții, se va vinde prin tragere la sorți înaintea notarului public în luna Aprilie a.c. Costul unui bilet de loterie e de Lei 250, care se poate cumpăra în biroul Györfly „Mureș” (785)

* Pentru cele cuprinse la acest loc răspunde autorul.

De vânzare o casă aproape lângă gară, cu 5 camere locuință. Adresa: Strada Horiașu Nr. 19.

Curs de șofeur!

Cei cari frecven- tează cursul de șofeur, câștigă cunoștință și despre conducerea motorului de arat. Interesați se adresează la Kapitány Ernest, Arad, Str. Mărășești 53. (784)

Bilete de loterie

la tragerea de sorți pentru casa din Salonta-Mare se poate cumpăra în biroul Györfly „Mureș” (786)

Surogatul cel mai bun este

„UHU“

Reprezentanți: Frații Barna Arad, Strada Eminescu 4. (789) Telefon 788

Primăria comunală Adea.

Concurs.

Postul de subnotar la comuna Adea devenind vacant, invit pe aceia, cari doresc a ocupa postul ca să și înainteze cererea cu documentele de calificare la notarul comunei.

În caz de-nesucces se aplică și scrietor cu salariu lunar de Lei 1500, locuință, iluminat și încălzit.

Postul să poată ocupa la 15 Martie 1925. Adea, la 3 Martie 1925. (788)

Notar: MARGOLD m. p.

Cabinet dentar

Scoaterea dinților cu insensibilitate Lei 40
Coroane de metal, buc. unui dinte (material de Randolph, Victoria) 80—100
Dinți albi de cauciuc buc. 40—50
Coroane, dinți de aur, (aur garantat) buc. 300—350

FRIDA D'MONDJALLED.
dentistă absolventă, Bul. Regele Ferdinand 14 (707) (fost József Ióherceg-ut).

Nr. act. 340/1925.

Publicațiune de licitație.

Noi, Dr. Silviu Păscuțiu notar public în Arad, aducem la cunoștință publică că conform comisiunii rogatorii făcută nouă la procesul verbal dresat sub Nr. mai sus indicat, se vor vinde la licitație publică pe lângă intervenția subsemnatului, 50 bucăți diferite răcămuri de argint, amanetate, în dauna, rizicului și cheltuiala debitorului căzut în întârziere

în zina de 11 Martie 1925 la ora 5 d. m.

în biroul subsemnatului notar public din Arad, str. Alexandri Nr. 3.

Prețul de scigare va fi Lei 20.000, ca vadiu se va depune Lei 2600. Obiectele se vor vinde în una poziție celui, care va oferi mai mult, în lipsa unui ofert mai ridicat chiar și sub prețul de scigare.

Celelalte condițiuni de licitație se pot cunoaște în biroul subsemnatului, unde sunt puse la vedere publică și obiectele.

Arad, la 6 Martie 1925. (790)

Notar publ.: Dr. SILVIU PĂSCUȚIU

neris partidului Național Român Ardeleanesc de a-și putea constitui organizațiune politică în vechiul regat.

Un asemenea aranjament politic este din punct de vedere național profund imoral și dăunător intereselor superioare de consolidare ale Statului.

În el ajunge la exorosele acele sistem urmarit cu tenacitate de către partidul Național Român Ardelean de a nu fuziona decât cu partide cari îi admit exclusivă dominațiune politică în Ardeal și Banat, ca cel democrat și, — sore marea noastră surprindere — ca cel al nostru astăzi.

Se dă astfel puțința partidului Național Ardeleanesc să continue politica sa de duplicitate, sfișându-se în ve hui regat unionist, iar dincoace de Carpați continuându-și și fortificându-și fără puțință de control și împiedicare de celelalte jumătăți unioniste a noului partid fuzionat, politica regionalistă condamnată de opinia publică.

Pria aranjamentul politic stabilit se imparte țara în regiuni cu monopol politic, care împiedică libera circulare și libera concurență a valorilor și energiilor naționale în interiorul întregii țări.

Acest aranjament este în contradicție cu principiul constituirii partidelor politice cu același omogenitate de compoziție pe întreaga suprafață a țării, în baza aceluiași principiu, sub conducerea și îndrumarea celor mai valoroși fii și neamului, indiferent de regiunea provenienței lor.

Asemenea aranjamente fac să întârzie consolidarea Statului român în jurul centrului său firesc de greutate, care este vechiul regat, reprezentantul simbolic în cursul vremilor al independenței și culturii noastre naționale și realizatorul ei la plinirea vremilor.

Dar condițiile fuziunii daunează pe lângă interesele generale de stat și interesele speciale ale Banatului, pe care îl lasă anexă lotului regionalist al partidului Național Ardeleanesc.

Banatul, rănit aproape de moarte tocmai în momentul realizării unității naționale, a simțit, poate din pricina suferințelor sale speciale, mai profund fiorul unirii și a cerut cel dintâi și cu mai multă insistență realizarea unirii necondiționate, iar în vechia politică a ridicat cel dintâi drapelul unificării politice.

Perfect unionist, el îmbrățișează și azi cu frățescă dragoste pe toți fii neamului așezați în cuprinsul lui și dorește cu ei colaborarea politică, culturală și economică cea mai intimă. A lăsa această regiune și pe reprezentanții ei politici unioniști anexa politică regionalismului Național Ardeleanesc înseamnă a lăsa să fie impusă Banatului o lăfășurare politică nevoită de el și a se așeza pe frunte o pată nemeritată, înseamnă a lăsa să fie în valoare cu forța acest pământ simpatice românismului întreg într-o atmosferă antipatică cu desăvârșire străină de sufletul lui, înseamnă a aduce ofensă celui tuit care din cauza situației sale speciale din punctul de vedere economic și mai ales național, trebuie nu umilit, ci înaltat în fiecare clipă pentru a fi mereu în raza de vedere a fiecărui român, înseamnă că acest țut să fie expus și în viitor aceluși prim jdu a vătămării intereselor sale cele mai vitale, ca atunci când, sub guvernul dlui Vaida, deputații banateni din partidul Național au fost opriti de a și da votul împotriva împărțirii Banatului.

Din aceste considerațiuni comitetul nostru executiv, în cea mai perfectă solidaritate și cu unanimitate de voturi se vede nevoit:

1. A și da votul său împotriva fuziunii astfel contemplată.

2. A declara, că intrucât totuși ea se va face, organizațiile din județul Timiș-Torontal, Caraș Severin și Arad ale

partidului Național al Poporului își reiau libertatea de acțiune.

Timișoara, la 5 Martie 1925.
Comitetul Executiv Regional:
Președinte dr. Avram Imbroane.
Vice-președinti:
Gheorghe Popoviciu dir. de bancă, Timișoara.
Avram Corcea, asesor consistorial, Timișoara.
Aurel Micloși, director școlar, Arad.
Secretar general Prof. Constantin Spălațelu, Timișoara.
Secretar Traian Birăescu, șef redactor la „Banatul românesc”.

Casier Ing. Gheorghe Vasiliu, Timișoara.
Membri:
Dr. Petru Preda, avocat, Timișoara.
Ioan Căluțanu, preot, Beluț.
Prof. Eugeniu Spitz, Timișoara.
Prof. M. Popescu.
M. Simu, Inspector, Timișoara.
Ing. Narcis, econom, Arad.
Ing. D. Șerbanescu, Arad.
Prof. Manculea, Arad.
Prof. Dumitriu, Arad.
Petru Lungu, preot, Iliida.
Ing. G. Ionescu, Arad.
Prof. D. Izvorniceanu, Oravița.

Dr. Cornel Teicu, avocat, Timișoara.
Ioan Penteș, dir. Liceului, Caransebeș.
Gh. David, mare proprietar, Obreja.
Dr. M. Spărosu, avocat, Timișoara.
Mitrofan Cioreș, preot, Forotic.

Trădă Tăran, mare exportator, Timișoara.

Dr. M. Birăescu, avocat, Bocșa-Montană.
Dr. M. Popoviciu, prof. Arad.

A. Bațiu, dir. Școala Normală, Caransebeș.

Ing. I. Ciocină, Reșița și alți intelectuali delegați ai organizațiilor locale, dând sute de iscălituri.

Pentru aplicarea reformei administrative

Luni 9 Martie, la orele 10 a. m., se va întruni la ministerul de interne comisiunea specială pentru aplicarea reformei administrative, sub președinția d-lui C. Dimitriu. Consfătuirea privește întocmirea unui plan metodic pentru aplicarea reformei administrative, imediat după votarea ei. După alcătuirea acestui plan vor fi convocați, tot la ministerul de interne, președinții din întreaga țară, spre a li se da îndrumările necesare în vederea aplicării acestei reforme.

Măsurile pentru însemnările de primăvară

Ministerul de agricultură a fost informat că în regiunile unde lucrările de parcare cadastrală sunt în curs, sătenii improprietariți eră să înceapă lucrările în vederea semănăturilor de primăvară, din cauza că așteapta din zi în zi să li se parceleze loturile în mod definitiv. Cum lucrările de parcare se vor efectua în unele comune mai târziu, măsurarea loturilor necesitănd timp s'a făcut cunoscut la toți consilierii agricoli din Ve hui regat să ia măsuri ca să nu întârzie sătenii să fie îndemnați a începe neîntârziat semănăturile de primăvară, fără a mai aștepta parcare cadastrală, care se va executa treptat în fiecare comună, chiar după semănăturile se vor fi făcute.

Se va explica deasemenea că nu vor avea de întâmpinat nici o dificultate de pe urma eventualelor schimbări la așezarea loturilor, deoarece rezultatele parcarilor definitive nu vor fi ținute în seamă în ce privește folosința pe care o agricoli, fiecare improprietar urmănd a-și folosi lotul cum li-a însemnat.

— Bătăliul nostru în anteposturi.
— Suntem gata!
— Oam-nii așteptau în curte cu armele piramide.
— Pleci?
— Da!
— Te mai reîntorci?
— Dumezeen știe!

A început a plânge. Imi luase mâinele întruale ei, mile mângâia și mi spunea că mă iubște. O priveam însoșit. Nu știu de ce aveam nimic în suflet pentru ea în clipa aceea. M'am ridicat. Am vrut să i zic: „la revedere”. Mi-a făcut semn să mă rămas.

A depărut o clipă și apoi s'a reîntors cu un răsărit încălcat cu „nimicuri” așa mi-a spus.

Chipul ei, mi l'a întina, m'a întrebat dacă vreau să i dau și mi l'a pus înțel în buzunarul dela piept. Am privit o clipă neînțeleg tor. O hii ei albastru pironiți asupra mea mă ardeau. S'a alipit de mine ca vrăjita. Mă priveam... tăcea... și ce sfâșietoare e tăcerea... tăcea... tăcea...

— „Mii... drag... de tine.” Și ochii imi ceteau ochi. În mine se petreca o schimbare cu o înțelă de fulger. Giumizem poate până atunci și simțeam în acea clipă că dacă as mai voi chiar să glumesc nu s'ar m'ai putea... Împins ca de-o putere întruică, o primești în brțe ca într'un leagăn dându-i într'o parte șuvițele bălane ce-i căzuse pe față o sursat pe plinul buzelor micuțe și roșii...

Bătăliul e înșirat pe stradă! Plecare! Vecina — văduvia — mi-a fluturat o batistă din fereastra caselor ei; iar An-șoara din umbra porți, i-am simțit până de parte privirea din ochii ei înroșiați...

A doua zi, Anșoara, avea ochii roșii de plâns și nesomn. Am trecut pe lângă ea dând din umeri. Eram ca un om nepăsător, ghiftuit de mâncări alese. Anșoara imi trimetea tăcute priviri umezite prin genele mari...

Am prânzit cu toți și când zic „cu toți” se înțelege „i Primarului” afară de secți-oara m'a care în aceia zi nu s'a mai pros-lăvit „cazanului” precum și vre o câte-va „mai mări” de prin satele megire.

S'a mîncat, s'a băut și s'a lăsat în cinstea viteazului Doroban!...

Anșoara, dintr'un colț de masă, tot timpul mă privea, mă cerceta iscoditoare și când li întăleam privirea se rumenea la chip de parcă ar fi fost un „fur” prins cu ocina mică...

Către sfârșitul mesei după obiceiurile plănții, s'a îndurat și-a ciocnit și cu mine un pahar cu vin iar pe înserat când a voit să mi arate numai mie livada și cărările pline cu troscot și iarba de când feciorii la duși la ră-boln, de trisele și multă măhoire a plâns pe umărul meu drept...

Cîna, am luat-o acolo unde am fost pot-țit de cu zi. Anșoara, m'a așteptat la geam toată vremea, m'ânsoasă și cu un bob de mîngînt'ar prins între gene. La întoarcere, ne am împăcat de grabă. Și în miez de noapte mi se pare, pe furis, am mai colidat din nou prin livadă cu ea, ca să-mi ar te cum rumenește Luna merii înălți și încălcați de rod...

A doua zi, am făcut pe un deal din apropiere câteva mici deprinderi de luptă. După amiaza, fiind sârbătoare și aducându ne și noi aminte că asle, au început să se strângă în curtea primarului, neveste, fete, oștăși de-ai noștri cu tricolori și flori proaspete de-aiptele la piept și la căciulă... Nălipit a fost și Marinică care ținea morțiș ca să-și arate destoinicia lui de dibacu viorist...

Tocmai eșiem în polmar și ceteam un răvaș primit de-acasă. Am simțit o șuviță de păr bălău atingându-mi obrazul.

— Bătăliul nostru în anteposturi.
— Suntem gata!
— Oam-nii așteptau în curte cu armele piramide.
— Pleci?
— Da!
— Te mai reîntorci?
— Dumezeen știe!

A început a plânge. Imi luase mâinele întruale ei, mile mângâia și mi spunea că mă iubște. O priveam însoșit. Nu știu de ce aveam nimic în suflet pentru ea în clipa aceea. M'am ridicat. Am vrut să i zic: „la revedere”. Mi-a făcut semn să mă rămas.

A depărut o clipă și apoi s'a reîntors cu un răsărit încălcat cu „nimicuri” așa mi-a spus.

Chipul ei, mi l'a întina, m'a întrebat dacă vreau să i dau și mi l'a pus înțel în buzunarul dela piept. Am privit o clipă neînțeleg tor. O hii ei albastru pironiți asupra mea mă ardeau. S'a alipit de mine ca vrăjita. Mă priveam... tăcea... și ce sfâșietoare e tăcerea... tăcea... tăcea...

— „Mii... drag... de tine.” Și ochii imi ceteau ochi. În mine se petreca o schimbare cu o înțelă de fulger. Giumizem poate până atunci și simțeam în acea clipă că dacă as mai voi chiar să glumesc nu s'ar m'ai putea... Împins ca de-o putere întruică, o primești în brțe ca într'un leagăn dându-i într'o parte șuvițele bălane ce-i căzuse pe față o sursat pe plinul buzelor micuțe și roșii...

Bătăliul e înșirat pe stradă! Plecare! Vecina — văduvia — mi-a fluturat o batistă din fereastra caselor ei; iar An-șoara din umbra porți, i-am simțit până de parte privirea din ochii ei înroșiați...

A doua zi, Anșoara, avea ochii roșii de plâns și nesomn. Am trecut pe lângă ea dând din umeri. Eram ca un om nepăsător, ghiftuit de mâncări alese. Anșoara imi trimetea tăcute priviri umezite prin genele mari...

Problema dezarmării Germaniei și pactul de garan

Paris, 4. — Consiliul ambasadorilor a cerut comisiei militare din Versailles să întocmească un alt raport cu recomandatii asupra măsurilor cari trebuie luate pentru a Germaniei să execute clauzele de dezarmare din tratat.

Cu toate desmintirile asupra divergențelor de opinii dintre Franța și Anglia, această decizie dovedește că discuțiile asupra politice ce trebuie urmate cu privire la dezarmare și la evacuarea zonei Coloniei au ajuns iarăși într'un punct mort.

Guvernul Baldwin și-a schimbat cu totul atitudinea dela Ianuarie încoace dorind să efectueze evacuarea în cel mai scurt timp. El intenționează deasemenea să separe definitiv chestia siguranței Franței de chestia ocupației, insistând asupra faptului, că tratatul dela Versailles stipulează în mod clar că dacă Germania își îndeplinește obligațiile, trei capuri de pod vor trebui să fie evacuate la cinci intervale începând dela 1925.

Deși mareșalul Foch a prezentat un raport de 30 de pagini cu observații asupra constatărilor comisiei de control, consiliul ambasadorilor a mai pus două întrebări și anume: crede mareșalul că e necesar să se asigure completa dezarmare a Germaniei și care snt exact obligațiile ce-i mai rămân

Reichului de îndeplinit spre a face cu tință o evacuare a Coloniei la sfârșitul perioade de 5 ani.

Se crede că comisia din Versailles va 2 săptămâni răgaz ca să răspundă la chestiuni.

Explicațiile mareșalului Foch

Înainte de a prezenta raportul său, șeful Foch a fost primit în audiență culară la ministerul de externe unde a stat timp de o jumătate de oră a acestor chestiuni.

Mareșalul a arătat greutatea de a se o desarmare completă a Germaniei, întinzându-se ocupația.

În același timp a relevat avantajul pe care îl are Franța menționând linia de ocupație de-alungul Rinului, inclusiv zona capului de rod dela Colonia, această ocupație înlocuiește de surpriza unui atac dinspre sud.

Credința generală e că guvernul Germaniei dorește să amâne decizia în această privință cât mai mult posibil, deoarece nu s'a stabilit încă nimic în privința datelor de război și nici a pactului de securitate.

Correspondență din județ

Manifestație culturală în Siria

Siria, 5 Martie.

Cercul cultural l al învățătorilor din circumscripția Radna și-a ținut ședința lunară în comuna Siria, Duminică 1 Martie, fiind de față doi revizori de control Olariu și Balint.

Înainte de masă, conform programei, s'a ținut ședința intimă, unde inv. Tr. Debeleac a preles cu elevii săi o lecție practică din gramatica română.

Tot în această ședință am ascultat conferința liberă a directorului școlar I. Mladin, care a arătat în teorie calea și mijloacele celea mai aacomodate pentru a propune gramatica cu succes. E de părere, că nu s'a aflat încă metoda fericit, prin care să putem propune gramatica cu rezultat pe deplin satisfăcător.

Dupăce mai iau parte la discuție dñii școl. Gh. Popa și președ. P. Dirlea, s'au adoptat cu unanimitate principiile arătate de d. I. Mladin.

Pentruca membrii cercului să poată lua parte la serviciul divin, președintele sus-pendă ședința.

Reîntorși și întruniți din nou în ședință, se începe o vie și interesantă discuție asupra tezei pusă la ordinea zilei de președinte: „Școala primară în fața marilor trebuințe naționale, cari își pot avea rezolvarea numai dela aceasta”.

Primul care ia cuvântul este dl revizor Olariu, constatând că școala — în multe cazuri — nu atinge scopul dorit. Arată apoi și cauzele cari împiedecă progresul școlii. Dupăce, la acest obiect, mai iau cuvântul președintele și membrii I. Mladin și Gh. Popa, se conclud, că școala nu poate satisface înțelajuna trebuințelor naționale, fiindcă învățătorul este angajat în prea multe direcții oficiale. Afară de acestea, se mai angajează și pe la particulari, fiindcă

salariul actual nu-i poate asigura traiul. Mai contribuie apoi mult la apăsia în școlă și nesiguranții ce-l așteaptă în țranțe, căci, vede de pe acum cum răde mizeria și oarba sărăcie.

Acetsea și multe altele, pun stăvile dealea progresului.

Subiectul acesta, atât de important — fost încredințat dlui președinte spre a-l rezolva.

După masă, la ora 3 s'a ținut ședința publică, în cadrul unui festival școlar.

Aici, dl Pavel Dirlea vorbește popor cu multă convingere și foarte bine documentat despre: „Luxul la poporul nostru sustragerea părinților dela îndatoririle liare, sistemul de un copil”.

Conferențiarul a ilustrat cu exemple vieață rânii cel mare ce rezultată pe m lucslui și sistemului nenorocit, de un pil, sau nici unul, cum sunt în foarte m familii.

S'a vorbit, cuminte și pricepere, abon comentariul făcut de unii din auditori. În ne poate mîguli nici decăt, dacă nu medi-motiv chiar să ne întristăm. Am înșovotindu-se: „Facă domni copii, că a-ce-i ținea, că noi și dacă avem, trăsă i dăm să le slujească lor”.

Acetsea-i una din multele observații re-cute de popor!

Dacă așa stă lucrul, apoi oare mai răi a rost acetsea cercuri culturale? Minis-tenționează, ca prin astfel de conferențe să ridice sufletul poporului. Nu știu zău — cum se va putea ridica, dacă astfel de observații și, mai cu seamă trist, că — pe zi ce merge — avem din mai puțin auditori, ca și când nu pe-ri, ci contra lor s'ar ținea astfel de conferențe.

De două zile suntem în anteposturi. Ne rănduim pe că-va culmi goale. Pădă-dinspre dreapta satului a fost ntrărită pândari și rețele de sarmă ghimpată. „Orie-languil” după o vâlcea face „seemnal” cu un sergent dela „tren”. Oamenii lui încoace și încoale pe linia corturilor. Mă sapă șentulele de scurgere în preșina de deasulul de pânză iar vre-o doi trei om cu cloșetele legate cu sfoara lor de deget, sdrăngându-le în mers, pornesc călătoria unui isvor cu apă rece. E o minestă tristă. În zare un coșofos de ne face semn cu o mână de fulger c'o ploaie. Un frig mi se strecoară prin ăulare. Am gânduri rele. Presimt... Tră-pe-o rână am în față o carte cu versuri.

„Copiii Mureșului” de N. Niculescu. Vac. Și-n apropierea titlului imi pare că sunt adăncire de Olt și nu-s mai aproape de Mureș...

Alături, într'un cort ofițeresc sub locotenentul Băjenariu vorbește despre „Socialism” iar celălalt sub locotenent Negreș-cască de se dărâmă malul...

Dela postul No. 3 un pândar mă țeste. Mă scol în picioare. Aud și o E grozav. — „... Să trăiți!... un foc armă... înspire dumează... Cineva a vrut se furizeze printre rețele... Să trăiți... tras...”

Ostașul vorbește repede, abia pot m-cepe: — „... Am găsit-o acum... am crezut e o spioană... avea o desagă cu de-ale m-cării... ducea la cineva poate...”

Cât snt două sunt la rețele: — Anșoara!...

Cesar Pruteanu

Economice.

Noua lege pentru debita- tarea băuturilor spir- toase

La ministerul de finanțe a avut loc o nouă consfățuire a comisiei pentru studierea legii de debitare a băuturilor spirtoase.

Sedința a fost prezidată de d. Vintilă Brătianu, ministru de finanțe. S'a reluat discuția ultimului articol din această lege și anume acela referitor la dispozițiile tranzitorii până la punerea în aplicare a noii legi.

Acest articol este de altfel unul din cele mai importante din întreaga lege deoarece prin el urmează a se stabili dispozițiile tranzitorii pentru cele patru regimuri deosebite ce există astăzi în diferitele provincii din România-Mare și în același timp a se da instrucțiuni actualilor debitanți de băuturi spirtoase de a se conforma prevederilor noului legi. După câte am putut afla, intenția ce se manifestă prin noua lege de debitare a băuturilor spirtoase e că pe viitor debitarea acestor băuturi să nu constituie un comerț unitar, ci el să fie exercitat de către aceia ce țin bodegi, restaurante, hoteluri, etc. Magazinele de coloniale vor putea să vândă băuturi spirtoase numai în sticle închise. Deasemenea prin noua lege a băuturilor spirtoase s'a prevăzut ca în viitor să nu se mai acorde autorizațiuni provizorii — până la obținerea autorizațiunii definitive de debitare — cum se obișnuiește actualmente în Ardeal. Asemenea autorizațiuni deja existente se vor anula. Acest ultim articol va mai fi supus unor discuțiuni, după care va lua o formă definitivă.

Pentru Luni a fost convocată la ministerul de finanțe comisia însărcinată cu studierea legii relative la producția băuturilor spirtoase.

Concesiuni pe linii fe- rate particulare

Comisia superioară pentru acordarea de concesiuni de linii ferate particulare s'a întrunit la ministerul de comunicații.

În ce privește cererea firmei Bella Hirsch, pentru acordarea concesiunii unei linii ferate înguste cu tracțiune animală, comisia a hotărât să ceară avizul regiunii silvice respective. Deasemenea se va cere aviz în ce privește cererea firmei „Credința” Tehnic Transilvanească — care a cerut acordarea concesiunii liniei gara Burzevia-Ziditeni.

S'a acordat concesiunea pe 5 ani pentru linia existentă normală de garaj cerută de Soc. anonimă forestieră „Lanoș” pentru o linie îngustă Chișineu-Socodor, se va cere avizul Casei Pădurilor.

Se acordă concesiunea până la 1 Aprilie 1931 firmei Fortunesco, de a construi o linie îngustă cu tracțiune animală, care să lege Valca Brădetului cu Verbiș (Prahova).

Se aprobă cererea Soc. anonime din Alești și Turda, pentru concesiunea liniei ferate existente din gara Alești la carierele societății.

Se aprobă concesiunea cerută de Societatea anonimă „Concordia” din Timiș-Torontal — până la termenul când expiră și convenția încheiată cu direcția generală c. f. r.

—00—

Devizele și valuta.

Rad or, 6 Martie.

BURSA:

Zürich:	Deschidera:	Inchidera:
Berlin . . .	1238.43	12387.50
Amsterdam .	207.75	207.75

New-York . . .	519.75	—	519.75
Londra . . .	2479.25	—	2479.—
Paris . . .	2655.—	—	2655.—
Milano . . .	2105 —	—	2112.50
Praga . . .	1543.75	—	1545.—
Budapesta . .	72.—	—	72.—
Belgrad . . .	838.75	—	840.—
București . .	259.50	—	260.—
Varșovia . . .	100.25	—	100.25
Viena . . .	7325.—	—	7325.—

Cursul devizelor București pe ziua de 6 Martie 1925.

	Cerute
Paris . . .	10.39
Berlin . . .	—
Londra . . .	968.—
New-York . .	201.—
Italia . . .	820.—
Elveția . . .	39.—
Viena . . .	28.50
Praga . . .	6.—
Budapesta . .	—

Valute:

	Cerute	Oferite
Napoleon . . .	750.—	—
Mărci . . .	48.—	—
Leva . . .	135.—	—
Lire otomane .	103.—	—
Sterline . . .	955.—	—
Francezi . . .	10.50	—
Elvețieni . . .	38.—	—
Italiani . . .	8.25	—
Drachme . . .	330.—	—
Dinari . . .	315.—	—
Dolari . . .	200.—	—
Marca poloneză .	37.50	—
Coroana austriacă .	28.—	—
„maghiară . . .	27.—	—
„cehoslovacă . .	5.85	—

Dela Reviz. școlar Arad.

În atențiunea învățătorimei din județ

În contra agenților revistei „Lumea Copiilor“

Arad, 6 Martie

Comunicăm spre știri și acomodare următoarele: Copie. Ministerul Instrucțiunii. Direcțiunea Generală a învățământului primar și normal-primar P. No. 98878/1924. Domniile Revizor. Suntem informați că trimiși speciali ai revistei „Lumea Copiilor” cutreără școlile servindu-se de o recomandare a Ministerului din anii trecuți și impun și învățătorilor și copiilor cumpărarea revistei. O asemenea procedură nu se poate încuvința de Minister și în consecință comunicăm imediat direcțiunilor școlare că Ministerul nu impune nimănui, ci cu atât mai mult interzice intervenția persoanelor străine în asemenea chestiuni și în numele Ministerului. Recomandarea de care s'au servit anul trecut se revoacă. Director General: Petru Ghișescu.

SPORT

Adunarea generală ordinară a Clubului Sportiv „Olimpia” din Micălaca

La 27 Febr. și-a ținut a V-a adunare generală-ordinară clubul sportiv „Olimpia” din Micălaca sub președinția dlui părinte Ioan Ardelean preot în Micălaca. Dl președinte deschizând adunarea generală salută pe cei prezenți cari în număr considerabil au ținut să participe la această adunare.

Aduce elogiul dlui inspector administrativ și prefect al județului Ioan I. Georgescu și Doamnei, cari prin nobilul gest făcut cu ocaziunea serbărilor din 10 și 11 August 1924 au dat posibilitatea clubului sportiv „Olimpia” să-și manifeste în mod solemn puterea de muncă depusă cu multă energie în decursul a cinci ani de activitate sportivă.

Din darea de seamă se constată că atât conducătorii cât și membrii activi grupați în jurul clubului, în tot cursul anului 1924 au depus o muncă uriașă, iar ca drept rezultat au primit deosebită satisfacție de-a vedea echipa sa de football iarși în rândul echipelor din clasa I-a din Regionala Arad.

Se îndeamnă atât conducătorii cât și ceilalți membri, ca și în anul curent să depună tot cu atâta pricepere și voință munca lor, ținta clubului nefiind numai ajungerea în rândul echipelor de clasa I-a dar și ceva mai mult.

Trecându-se la alegerea membrilor de con-

ducere sau ales cu unanimitate: Președinte dl Ioan Ardelean, preot în Micălaca. Președinte executiv Dimitrie I. Cristea, casierul Băncii „Victoria” Arad. Vicepreședinți dl preot Ioan Marșieu și dl Ioan Pintea comerciant. Secretar I. Paul Iurazek. Secretar II. Romul I. Grădinaru, funcț. la percepătoratul din Micălaca. Casier Sever Gabor, funcț. la primăria din Micălaca. Controlori Ioan Barbu și Geza Kranosky. Director-sportiv I. Dabiciu, profesor la Academia Teologică din Arad. Notari: Octavian Ciobota și Iuliu Bolvari. Conducător-sportiv Iosif Mihoc. Medic Dr. Dimitrie Bodor. Inginer Eduard Kohut. Econom Gheorghe Iantyk.

Din darea de seamă se mai constată că echipamentul echipelor a primit în decursul anului 1924 material în valoare de circa 50.000 lei.

După terminarea alegerilor dl președinte mulțumește din nou celor prezenți pentru sprijinul acordat clubului sportiv „Olimpia”, rugându-i ca și pe viitor să acorde la fel sprijinul binevoitor spre a prospera în mod cât mai strălucit, cu aceasta declarând adunarea generală-ordinară de încheiată.

Președinte:
Ioan I. ArdeleanSecretar:
Grădinar.

Poșta Redacție

T. V. N'are formă, n'are fond
simetrie, nici metru, nici cadentă,
rimare, nimic. Atunci ce? Jude-
d-ta:

ÎN AȘTEPTARE

De mult o caut, de mult o chem,
O canoșă fără s'o fi văzută.
Parcă i-aud agrairea!
Iar la saltarea pașilor ei
Inima-mi bate, trăsare: nu e ea?
— Și totuși nu vine..., aceea, pe ea

De mult o caut, de mult o chem,
De mult o aștept, timpul trece
Și poate dacă o și aflui
Mi-e frică: e poate numai un vis...
...până acum toate visurile mi le-am împlinit

Esti una din nenumăratele victime ale
bandadei literare de astăzi.

Reclama e sufletul comerțului

Tipografia „Aradul”

aranjată cu cele mai moderne
mașini de tipar și cele mai mo-
derne litere pentru pregătirea
tuturor lucrărilor aparțină-
toare acestei branșe, precum:
reviste literare, anuare școlare,
invitări de cununie, botez, pe-
trecheri, bilete de vizită, etc. etc.

Tipografia Aradul S. P. A

ARAD, Bul. Reg. Maria 12. (În curte la dreapta)

Convocare.

„Fabrica cu abur de cărămizi
și de țigle Societate Anonimă
din Șebis” va ține în ziua de 22 Martie
1925 orele 11 1/2 a. m.

a VII-a Adunare generală ordinară

în localul Băncii Asociate Societate Anonimă
din Arad (Bul. Regina Maria No. 21) la care
Dnii acționari prin aceasta sunt invitați cu
toată onoare.

Obiecte:

1. Alegerea alor 2 acționari pentru verificarea procesului verbal.
2. Stabilirea bilanțului pe 1924, raportul direcțiunii și comitetului de supraveghere și decizie asupra împărțirii venitului curat.
3. Stabilirea onorariului al comitetului de supraveghere pe anul 1924.
4. Alegerea Cenzorilor cu un mandat de trei ani conf. §. 26 din statute.
5. Examinarea eventualelor propuneri intrate cu observarea art. 13 din statute.

Șebis, la 5 Martie 1925.

Direcțiunea.

20. §. Acționarii, cari doresc a și exercita dreptul de vot, înainte de adunarea generală sunt obligați a depune la casa societății acțiunile proprii și cele ale ple-nopentiarului împreună cu cupoanele neridicate, sau întrucât acțiunile și cupoanele lor ar fi elocare la alte in-stitute a depune certificatul de elocare.

Fabrica cu abur de cărămizi și de țigle Societate Anonimă din Șebis.

Bilanț la 31 Decembrie 1924

Activa

Terenul fabricii	173936
Edificiile fabricii	863146 56
Linia industrială și mijloacele de co- municație	382420
Efecte	90600
Mașinii și unelte	845319 33
Stoc de lemne de foc	516094
Casa	447670
Stoc de fabricate	1806948 75

Șebis, la 31 Decembrie 1924.

DIRECȚIUNEA:

(ss) Aladár Karlon, președinte

(ss) Emanuel Bernstein

(ss) Dr. Iacob Dénes

(ss) Maurițiu Weiszberger

(ss) Leopold Weiszberger

Examinat și găsit în concordanță cu registrele principale și secundare.

CENZORII:

(ss) Maximilian Pollatsek, președinte

(ss) Iuliu Hönig

(ss) Maurițiu Moskovitz

(ss) Henric Weiszberger

Passiva

Capital social	300000
Fond de rezervă	54000
Dividende neridicate	5675
Cambii	185000
Creditori	4030397 00
Saldul profitului: report din anul 1923	1232
profit net de pe anul 1924	106637 28
	107869 28

Ignatie György,
expert-contabil.